

dwars

studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

*dubbelinterview:
Bologna in Antwerpen*

Studentenhomes
De UIA-tuindienst
Migrantenstemrecht

nummer 6
november 2002
jaargang 2

Een nieuw jaar, een nieuw nummer! ☛ Wij wensen iedereen een fantastisch jaar toe en als jullie de UA beu zijn, wel, dan kan je nog altijd je eigen universiteit oprichten. ☛ Inderdaad, volg het voorbeeld van de Executive University en vestig je eigen snob-unief in Brasschaat. ☛ Het enige wat je nodig hebt, is geld en een kasteeltje als aula. ☛ Maar voordat je hierover gaat fantaseren, sta even stil bij het rijke aanbod van onze Antwerpse universiteit. ☛ Volgend academiejaar kan je beginnen aan een nieuwe master 'Filmstudies en Beeldcultuur' waarvoor je nu al een voorbereidend jaar kan volgen. ☛ Natuurlijk zijn er ook enige ontspanningsmogelijkheden zoals de UIA Hengelclub. ☛ Eventjes wegdromen tijdens een springuur aan fort 6. (voor meer info: J. Bosmans van de technische dienst) ☛ Of ben je meer geïnteresseerd in een avondje bridge? ☛ Ga dan eens een kijkje nemen bij

DUA (wordt ook wel denksportclub UA genoemd). ☛ Zij geven elke dinsdagavond gratis (altijd handig voor een student) bridgelessen in het Huis van de Sport te Berchem. Info: <http://www.ruca.ua.ac.be/dua/> ☛ Oproep aan alle cantoren der UA: verenig u en laat uw nachtegalenstemmetjes weerklinken in de Antwerpse nacht van 19 november op het cantorenconvent. Inschrijven kan op <http://www.cantorenconvent.be/> ☛ De website van UFSIA heeft er een nieuw onderdeel bij: Ufsia Virtueel. Doe aan sightseeing vanuit je luie zetel met een panoramisch zicht op de meest toeristische plaatsen die Antwerpen te bieden heeft zoals daar zijn de grote markt, het conscience-pleintje, ... of geniet van een van de vele andere audiovisuele smaakmakers op <http://www.ufsia.ac.be/> ☛ Ga ook eens een kijkje nemen bij de Universiteit van de Liefde. Op een hoogst aangename en intellectuele manier leert

Arnon Grünberg je in ruil voor een kleine geldsom de mooiste liefdesbrieven schrijven. ☛ Hoewel het tegenovergestelde gedeelte, namelijk de haat-en-wraakbrieven, ook altijd van pas kan komen. <http://www.universityoflove.com/> ☛ Niet alleen Grünberg waagt zich in het 'academische' wereldje, ook Louis Michel wil zichzelf nuttig maken voor de volgende generatie. ☛ Hij zal 'ethiek in de buitenlandse politiek' doceren aan de universiteit van Luik. ☛ Deze maand sluit ik af met een waarschuwing voor alle studenten: pas op voor EVE. ☛ Nee, dit is niet een of ander miss Bloemkool die haar eerste single uitbrengt, maar wel de 'Essay Verification Engine'. ☛ Een programma waarmee de proffen papers kunnen vergelijken met teksten op internet of in digitale bibliotheken. ☛ Een gewaarschuwd man/vrouw is een diploma waard...

(mb)

Inhoud van dit nummer

- 2 SMS & colofon.
- 3 Of wa?
- 3-7 Bologna-dubbelinterview
- 8-9 Studentenhomes
- 10-11 Tuindienst UIA (centerfold)
- 12 Randstad-01
- 12 Reporter op Erasmus
- 13-15 Migrantenstemrecht
- 16 Magda en Louis
- 17 Academisch openen
- 18 Puzzel & prijzen
- 19 Cultuurstrookjes
- 20 Frans-Guyana

Colofon *dwars*

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

Het verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen RUCA, UFSIA en UIA.

Huidige oplage: 3.500 exemplaren.

V.U.: Jan Adriaenssens, Lange Nieuwstraat 55, B-2000 Antwerpen.

Drukkerij: Van der Poorten, Kessel-Lo.

Hoofredactie: Jan Adriaenssens.

Eindredactie: Kristof De Pooter, Matthias Debruyne, Kris Hammeuw, Ewald Peters, Veerle Van Poucke.

Redactie: Michèle Blockhuys, Bart Braem, Ann Franssen, Katleen Jaspers, Els Lenaerts, Thomas Vanhees, Tomas Verachtert, en Valérie Wechuysen

Vormgeving: Jan Adriaenssens.

Fotografie: AMOZ en Kelly Dorekens.

Puzzelredactie: Raf Bocklandt.

Foto voorpagina: Kelly Dorekens

Werkten mee aan dit nummer:

Bart Windels.

Reporters gezocht

Inderdaad, de *dwars*-redactie is nog steeds op zoek naar extra krachten. Stuur ons een berichtje op dwars@ua.ac.be.

Medewerkers kunnen we op alle gebied gebruiken: gastschrijvers, illustratoren, boeiende mensen, fotografen, personen met een mening, rasschrijvers,...

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Jaarabonnement per post:
10 euro (studenten), 15 euro (anderen)

Redactielokaal en correspondentieadres:
dwars - studentenblad UA
Lange Nieuwstraat 55
B-2000 Antwerpen

dwars@ua.ac.be
<http://www.ua.ac.be/dwars/>

Het hoger onderwijs in Vlaanderen zit met een probleem. Ik doel hier niet specifiek op minister Marleen Vanderpoorten, al komt zij ook vlekkeloos in aanmerking voor die titel.

Ik hoop echt dat we in een uitzonderlijke situatie zitten. De praktische gevolgen van al die onderwijshervormingen zijn amper te overzien.

Professoren houden zich tegenwoordig met weinig anders bezig dan vergaderen (of ze weigeren dat te doen, nog erger). Ze komen samen om te praten

– veelal weinig effectief – over de UA-eenmaking, over de associatievorming met de hogescholen en ja, over Bologna. *“Och meneer, ik mag bij mij thuis in ieder geval niet meer over BaMa beginnen,”* zegt Geert Lernout in het dubbelinterview met Jan Naudts, verder in dit nummer. Dat tekent de geest: Bologna is niet sexy.

Wat bekt “Leuven Vlaams” toch lekker. Iedereen weet in dat geval ook onmiddellijk waarover men het heeft. Wat men veel minder weet, of misschien niet wil weten, is dat Bologna veel belangrijker is! Het uniformiseren van het hoger onderwijs in Europa zal enorme invloeden hebben op ons dagelijks leven. Niet alleen de naam van de diploma’s verandert, maar de ganse structuur van studeren. Zoals de twee professoren in het interview ook aanhalen, zal het daar geenszins bij blijven. Ach nee, je kan het

hoger onderwijs toch niet zo drastisch omgooien, zonder dat dit gevolgen zal hebben voor het middelbaar en het lager onderwijs? Ook hun huidige vorm zal sneuvelen, vroeger of later. Hopelijk gebeurt dat minder amateuristisch.

Uniformisering! Eenmaking! Gelijkvormigheid! Vooruitgang! Verandering! Voor mij goed hoor, er komen bij wijlen goeie dingen uit voort. Maar een beetje visie is gewenst. Ik heb een beetje de indruk dat ze er hier in Vlaanderen een mannekenblad van aan het maken zijn.

Natuurlijk moet de minister zich zo weinig mogelijk: die academici zijn de lastigste mensen ter wereld. Allemaal hun eigen willetje én ze weten niet wat ze willen. Zelfs de voorstanders van Bologna, in het dubbelinterview verpersoonlijkt door Jan Naudts, geven toe dat hun positief beeld voortkomt uit lokale initiatieven en eigen visie. Overkoepelende coördinatie? Ha. Hahaa! Niet grappig.

“Het veld zal het wel oplossen,” is volgens beide professoren de praktische aanpak van de minister. Van visie gesproken. Als dat oplossen gebeurt, prima. Zoniet, eigen schuld. Survival of the fittest.

En zo sukkelen wij door de belangrijkste onderwijshervorming sinds de oprichting van België.

Jan Adriaenssens

Of wa?

professor Jan Naudts
“Nee, dat is geen normverlaging...”

professor Geert Lernout
“...men mag dat zo niet noemen!”

Over Bologna is de laatste tijd –eindelijk– heel wat te doen in de pers. Aanzet tot die publieke discussie was een brief van 129 proffen, waarin ze zich nogal kritisch uitlieten over de hervormingen, zowel Europees als Vlaams. We trokken Geert Lernout, professor Germaanse en één van die briefschrijvers, voor de microfoon. Tegenover hem plaatsten we Jan Naudts, professor natuurkunde en, in tegenstelling tot Lernout, best gelukkig met de komende onderwijshervorming. Hoe voor- en tegenstander het zo veel eens kunnen zijn met elkaar...

DWARS *Op 19 juni 1999 werd door de onderwijsministers van 29 landen het Bologna-akkoord ondertekend. Hoewel het niet bindend is, werd het in Vlaanderen toch zo opgevat. Vanaf wanneer had u door dat het menens was?*

NAUDTS Dat het zo vergaand zou zijn, daar kwam ik ongeveer een jaar geleden achter. Toen zijn we begonnen met wekelijks te vergaderen over de hervormingen. Meteen werd duidelijk dat er vanalles stond te gebeuren.

LERNOUT In de faculteit Letteren en Wijsbegeerte was het op de faculteitsraad dat voor het eerst gezegd werd: "De

minister meent het: ze wil over een jaar beginnen." We hadden dus nu al met de ganse hervorming rond moeten zijn. Dat vond ik toen al onnozel en dom.

Voor ons departement (Germaanse, nvdr) kwam het toevallig wel goed uit, omdat we, in het kader van de eenmaking van de UA, met de UFSIA-collega's moesten afspreken hoe we het programma gingen samenstellen. Bovendien hadden we ook net een visitatiecommissie (een overheidsorgaan dat de kwaliteit van het onderwijs onder een strenge loep neemt, nvdr) op bezoek. Het idee was om de Bologna-hervorming er meteen bij te nemen. Wij

waren, het is te zeggen, ik was van plan om het programma sowieso radicaal aan te passen.

DWARS *Welke acties werden toen in concreto ondernomen om 'Bologna' voor te bereiden?*

LERNOUT In de faculteitsraad Letteren en Wijsbegeerte werden de gemeenschappelijke onderwijscommissies aan het werk gezet. Die hebben in de loop van het hele academiejaar onvoorstelbaar hard gewerkt om de zaak rond te krijgen. Ik heb al snel naar de spelregels gevraagd, in het bijzonder naar wat er ging gebeuren met de lerarenopleiding. Het maakt voor studenten in de humane wetenschappen

immers enorm veel uit of ze na drie jaar (een bachelor) of na vier jaar (een master) les mogen geven in het middelbaar. In tegenstelling tot bij de wetenschappen, gaan bij ons nog zeer veel studenten in het onderwijs. Ik heb toen gezegd dat men die vraag concreet moest stellen aan de minister en ook aan de VLIR (de Vlaamse Interuniversitaire Raad, nvdr), die daarin een bemiddelingsrol kan spelen. De faculteit heeft die vraag onmiddellijk gesteld, maar er kwam geen antwoord! Pas toen alles in kannen en kruiken was, kregen we antwoord van de minister. Waar kwam het uiteindelijk op neer? Dat ze net het tegenovergestelde deed van wat de speciale onderwijscommissie haar had voorgesteld. Wordt de lerarenopleiding nu een bachelor of een master? En hoe wordt ze georganiseerd: enkel pedagogisch in de latere jaren, of met extra vakspecifieke cursussen? Men weet het nog altijd niet!

NAUDTS Als voorzitter van de onderwijscommissie natuurkunde heb ik iedere vrijdag een informele vergadering belegd voor alle geïnteresseerden binnen het departement. Na een zevental vergaderingen hebben we een eerste ontwerp gemaakt, dat ik dan voorgelegd heb aan een onderwijscommissie. Tot mijn verbazing werd het onmiddellijk goedgekeurd door de aanwezige fysici. De verklaring daarvoor is redelijk complex. De laatste jaren zijn de natuurkundigen gevoelig voor het feit dat het studentenaantal terugloopt en dat er, hoewel reeds een kwaliteitsverbetering gerealiseerd is, nog veel werk aan de winkel is. De laatste vijf à zes jaar werd er grondig gesleuteld aan ons onderwijs, en dit paste perfect in die

Professoren Naudts en Lernout, voor- en tegenstander van het (Vlaamse) Bologna.

context. De faculteit is zich pas later, toen er al een aantal zaken binnen het departement geregeld waren, komen moeien.

Wat de minister gaat beslissen

DWARS *Wat zijn de moeilijkheden die bij het opstellen van het nieuwe programma zijn opgetreden?*

NAUDTS Het werd snel duidelijk, in het begin van het voorjaar, dat het departement natuurkunde binnen de faculteit Wetenschappen een uitzondering was. We hebben er als enige opleiding voor gekozen om tijdens de bacheloropleiding zogenaamde minoren aan te bieden. Dit betekent dat een student, als hij dat wil, voor 45 van de 180 studiepunten uit een andere studierichting vakken kan kiezen. Hetzelfde komt terug op masterniveau. We denken voor die minoren in de eerste plaats aan natuurkundigen die alle vakken wiskunde van de eerste kan meenemen. Er zijn ook besprekingen bezig met de biomedische over de vakken fysiologie en biochemie. De natuurkunde wordt hierin niet gevolgd door de andere departementen binnen de faculteit wetenschappen. Zij vinden dat zij, om iemand op te leiden tot wiskundige of scheikundige, elk uur uit die vijf jaar volledig nodig hebben. Dit zal zeker voor problemen zorgen.

Voorlopig trekken wij ons heel weinig aan van het feit of de minister nu beslist de totale opleiding vier of vijf jaar te laten duren. Wij doen onze zin, met steun van de faculteit weliswaar. Tot hiertoe hebben we weinig problemen ondervonden. Bij jullie, Geert, wordt veel meer afgewacht wat de minister gaat beslissen.

LERNOUT Dat is ook omdat alles wat wij doen afhangt van wat zij uiteindelijk zal zeggen. Het belangrijkste probleem voor ons, ik heb het al gezegd, was dat men nog niet wist hoe het met de lerarenopleiding zat. Het ergste is dat men dat nog altijd niet weet! De studieduur hangt namelijk af van wanneer men de lerarenopleiding kan volgen.

NAUDTS Daar zit een fundamenteel verschil. Wij gaan ervan uit dat een bachelor natuurkunde genoeg kent om in het middelbaar les te gaan geven.

LERNOUT Wij gaan er nu vanuit dat je op vier of vijf jaar twee talen grondig kan bestuderen. Dat kan echter niet in drie

jaar, en het is dan volgens ons ook onmogelijk om daar dan ook nog les in te leren geven. Als de minister morgen zegt -en ze zou stom zijn om het niet te zeggen, want anders moet ze nog een jaar langer wachten om het tekort aan leerkrachten op te vullen- dat je om leraar te worden drie jaar moet studeren in plaats van de huidige vier of vijf jaar, dan hebben we een probleem. We kampen ook nog met een logistiek probleem: het organiseren van de te geven vakken. Studenten zullen kunnen kiezen uit maar liefst zes talen, zodat het voor ons organisatorisch bijna onmogelijk wordt om daarbovenop ook nog eens minoren te coördineren. Sommige groepen worden daardoor te groot om degelijk onderwijs te kunnen aanbieden. Anderzijds is er amper mogelijkheid om ze in kleinere groepen op te delen.

”Ons belangrijkste probleem was dat men niet wist hoe het met de lerarenopleiding zat. Men weet dat nú nog altijd niet!”

DWARS *De universiteit stelt geen extra middelen in het vooruitzicht?*

LERNOUT Daar heb ik nog niets van gezien. Ze laten ons doen.

NAUDTS Met de beschikbare middelen kan je doen wat je wil, dat is het uitgangspunt.

LERNOUT In onze faculteit vragen we er al lang om, zeker gezien de verticalisering met geschiedenis en filosofie. Wij kunnen dat niet zonder extra krachten.

NAUDTS Wij krijgen ook personeelsproblemen. Voorlopig zijn we echter, dankzij het onderzoek, goed bezet.

LERNOUT We moeten het doen met de mandaatmensen die we hebben, en die gaan er zeker niet bijkomen. Stel nu daarenboven dat we die vijf jaar krijgen, dan wil dat zeggen dat ieder een kwart harder zal moeten werken dan nu het geval is.

DWARS *Gaat u er echt vanuit dat men vijf jaar krijgt voor de opleidingen?*

LERNOUT Nee, ik geloof daar niet in. Wij zijn met politici gaan praten en zij zeggen allemaal: “Droom maar op jongens, jullie krijgen niets meer dan je al had. Tenzij je met héél goede redenen afkomt.”

DWARS *Maar zei u daarnet niet dat er bij alle plannen vanuit wordt gegaan dat er toch vijf jaar komen? Maakt u het zichzelf dan niet heel moeilijk?*

LERNOUT Tja. De rectoren willen ook twee masterjaren, maar de minister en de politici rond haar hebben blijkbaar al

beslist dat het niet meer mag kosten.

NAUDTS De conclusie die wij dan ook verwachten is dat we wel twee masterjaren zullen mogen inrichten, maar slechts geld zullen krijgen voor één. Wij willen echter die twee jaar, ook zonder extra financiering. Dit, omdat we in competitie zijn met mastodontuniversiteiten die in gans Europa vijf jaar zullen aanbieden. Met vier jaar zouden we daar niet tegenop kunnen boksen. Wij willen dit al vijftien jaar.

LERNOUT Ik vind dat men de hele zaak omgekeerd had moeten aanpakken. Het programma dat binnen de natuurkunde ontwikkeld werd, vind ik fantastisch. Zelf heb ik in de Verenigde Staten gestudeerd. Als men op voorhand had gezegd: “Jongens, daar gaan we naartoe”, dan had ik daar onmiddellijk voor getekend. Men had centraal moeten beginnen nadenken over die hervorming, bijvoorbeeld binnen de VLIR.

Amerikaanse universiteit in Vlaanderen

LERNOUT Als we eerlijk moeten zijn, is het Leuven dat alles bepaald heeft: zij zaten mee achter de Bologna-verklaring. Binnen Vlaanderen zouden zij ermee begonnen zijn, ook als de rest van Vlaanderen op zijn kop was gaan staan. De minister is net op tijd op de kar gesprongen, maar heeft onmiddellijk daarna wel gezegd dat ze er niets mee te maken wil hebben. “Zoek het maar uit,” was haar boodschap. Eigenlijk heeft Antwerpen zijn huiswerk nog heel goed gemaakt, want in Gent en Brussel heeft men niks

gedaan. Zij zeggen dat het vroeger twee plus twee was en dat het nu drie plus één zal worden. Hun conclusie is dat er dus eigenlijk niets moet veranderen.

NAUDTS Als er één ding duidelijk is, is het wel dat de minister geen enkele eigen input had. Ze is alles elders gaan halen: een groot stuk uit Nederland, een stuk uit Leuven, en ook een deel uit Antwerpen. Er is zeker wel invloed van hier geweest. Dat vind ik eigenlijk het aantrekkelijke aan de hele hervorming.

LERNOUT Een groot deel van wat er in het decreet staat, zoals de semester- en creditsystemen, zijn dingen die in Antwerpen al jarenlang verworven rechten zijn. Andere universiteiten noemen het nu progressief om daarmee in te stemmen.

NAUDTS Zeker wat betreft het creditsysteem.

LERNOUT Wij waren eigenlijk een Amerikaanse universiteit binnen Vlaanderen.

DWARS *Hoe hebt u het ervaren om te werken met het structuurdecreet, het voorstel van de minister om het hoger onderwijs in Vlaanderen te hervormen? De Bologna-hervorming zit daarin vervat. De voorstellen van dit decreet wijzigden soms meerdere keren per maand, zodat niemand nog een poot had om op te staan.*

NAUDTS Ik kan daar onmiddellijk op antwoorden. De onzekerheid die van in het begin heerste, werd nog in de hand gewerkt doordat er wekelijks nieuwe versies kwamen. Dit bleef duren totdat we doorhadden dat we gewoon konden doen wat we wilden. Achteraf zouden we

wel proberen om het decreet aangepast te krijgen.

LERNOUT Als ik kritiek heb op het systeem, dan is het omdat men het in het begin helemaal anders had moeten aanpakken. De VLIR had z'n verantwoordelijkheid moeten opnemen. Zo zouden er echt duidelijke krijtlijnen geweest zijn over de faculteiten heen!

NAUDTS Als men dan in de situatie

belandt waarin twee universiteiten, Antwerpen en Leuven, wel bereid zijn om iets te doen en Gent en Brussel blijven heel passief, geraakt men ook binnen de VLIR nergens.

LERNOUT De minister had moeten zeggen: "Dames en heren van de VLIR, ofwel geraak je er zelf uit, ofwel doe ik het." De minister is totaal niet krachtdadig.

NAUDTS Ze heeft gewoon geen invloed en nog minder ideeën op dat punt.

LERNOUT Ze had vroeger een kabinetchef, de heer Luwel. Vorig jaar oktober had ik er een afspraak mee moeten maken. Hij verontschuldigde zich: "Ik kan pas vanaf 1 december, want ik moet nu eerst het hoger onderwijs hervormen." Gelukkig heeft ie toen z'n bakkes te ver opengedaan in Knack, zodat ie op straat stond. Maar hij was dus van plan om zomaar eventjes op vijf weken te doen, wat wij eigenlijk een jaar eerder hadden zien starten.

DWARS *De bedoeling van het Bologna-akkoord was het scheppen van een eenvormige Europese hogeronderwijsruimte, geschoeid op*

Angelsaksische leest.

LERNOUT Dat klopt dus niet. Met Angelsaksisch wil men duidelijk zeggen dat het Engels is en niet Amerikaans. Als men ervoor gekozen had om het Engelse, en dus Angelsaksische, systeem toe te passen had men consequent moeten zijn, en ook hun ingangsexamens moeten overnemen,

**De politici zeggen allemaal:
"Droom maar op jongens, jullie krijgen toch niets extra."**

wat op Europees sociaal vlak totaal onaanvaardbaar is gebleken.

NAUDTS Het is duidelijk geworden dat vooral het Verenigd Koninkrijk nu problemen heeft met zich aan te passen aan Bologna. Het komt namelijk niet overeen met hun systeem...

LERNOUT ...terwijl het hier verkocht wordt als het Engelse systeem.

NAUDTS Het Engelse systeem werkt immers duidelijk met ingangsexamens...

LERNOUT ...met eenvormige nationale ingangsexamens. Men heeft het slechtste van de twee systemen gekozen. Of eigenlijk moet ik zeggen dat we overblijven met het slechtste van drie systemen: het Engelse, het Amerikaanse en het systeem zoals we dat hier nu nog hebben. Nu doet men alsof Bologna het Amerikaanse systeem grotendeels overneemt, maar in werkelijkheid is een bachelor daar vier jaar en het is daar ook een veel algemenere opleiding.

NAUDTS Nog een groot verschil: de participatiegraad van de bachelor is ginder bijzonder hoog. Ongeveer iedereen haalt er een bachelor.

LERNOUT Waarom? Omdat het middelbaar onderwijs er niets voorstelt. Een

"De minister is totaal niet krachtdadig."

"Ze heeft gewoon geen invloed, en nog minder ideeën."

“Eigenlijk heeft Antwerpen zijn huiswerk nog goed gemaakt, want in Gent en Brussel heeft men niets gedaan.”

bachelor is in de States een hoger middelbaar.

NAUDTS In België zitten we met het dramatische probleem dat er al geselecteerd wordt in de middelbare scholen. Specifiek voor de wetenschappen betekent dat voor de leerlingen die vrij goed zijn in wetenschappen op talen kunnen buizen en daardoor nooit aan de universiteit kunnen beginnen.

LERNOUT (probeert iets te zeggen)

NAUDTS Ik zeg niet dat dat uw fout is, maar het is de fout van een verdoken selectiemechanisme in de humaniora.

LERNOUT Laten we echter vooral niet het Amerikaanse systeem idealiseren, want daar laten ze er bijna iedereen door. Je levert er mensen af die niks kunnen en die toch een universitair diploma hebben. Van de Engelsen hebben we dan weer de benaming overgenomen en het feit dat men na drie jaar bachelor is. Wel bestaat er in Engeland een hiërarchisch systeem van universiteiten, waar je een ingangsexamen hebt. Daar moet je een aantal punten op halen om toegelaten te worden tot Oxford of Cambridge. Haal je die punten niet, dan moet je naar de tweede categorie. Indien je ook dat niet haalt, dan kom je terecht in de polytechnic om de hoek.

Utopisch Bologna

DWARS Hoe had Bologna er ideaal uitgezien voor jullie? Is er wel een goeie hoger onderwijsvorm?

LERNOUT Die van de natuurkunde. Daar zou ik voor getekend hebben.

NAUDTS (glimlacht) Wij nemen voor een groot deel het Amerikaanse systeem over. Wij zijn al enkele jaren bezig om de selectie in de kandidaturen te verzachten. Wij mikken er resoluut op --dat gebeurt in Leuven trouwens ook-- om een verdubbeling van het aantal studenten te hebben in de bachelor. We hopen zo de échte selectie te laten plaatsvinden in de overgang van bachelor naar master. Enkel goeie studenten zullen dus die overstap maken.

DWARS Dat betekent dus normverlaging.

NAUDTS Nee, da's geen normverlaging...

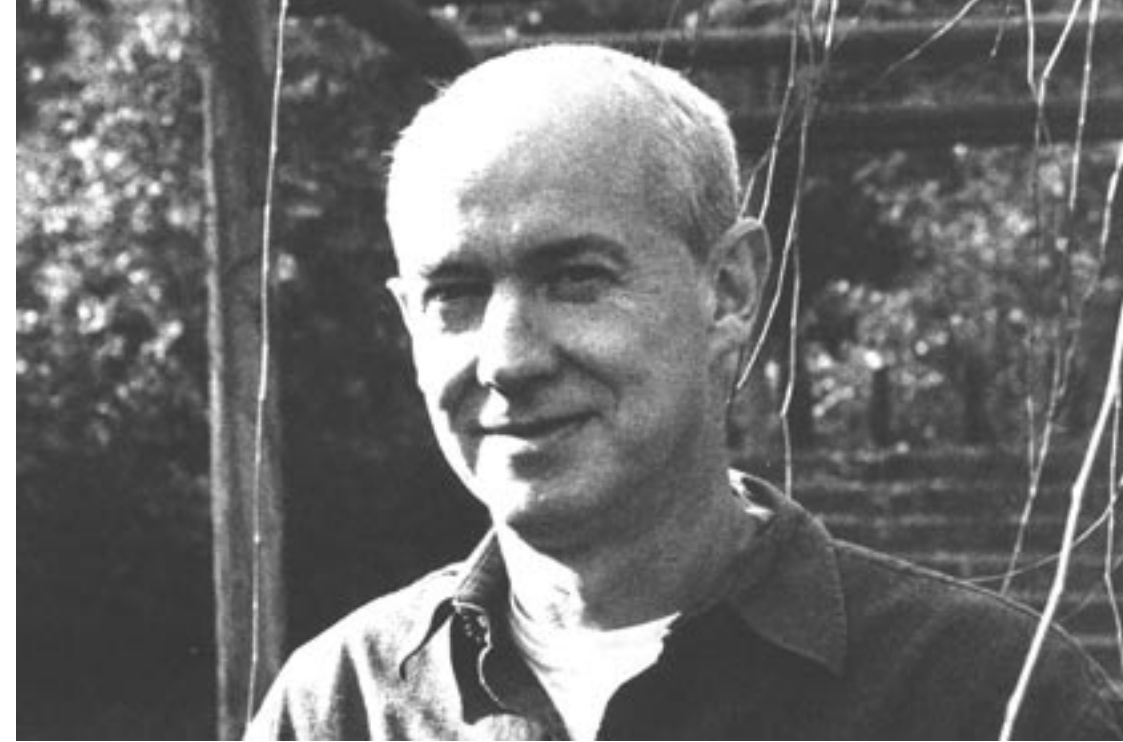
LERNOUT ...men mag het zo niet noemen.

NAUDTS Het is duidelijk een normverlaging in de zin dat de bachelor drie jaar zal zijn van wat nu twee jaar en half is van de kandidaturen en de gemakkelijkere vakken uit eerste licentie. De moeilijke vakken verhuizen naar de master, omdat dat gespecialiseerde vakken zijn. Een bachelor zal echter niet kennen wat een huidige student na de eerste lic kent.

DWARS Kan ik samenvatten dat u beide als ideaal het Amerikaanse systeem verkiest, maar dan met een significante normverhoging?

NAUDTS Wij hebben duidelijk hogere normen dan de Amerikanen, dankzij het niveau van de middelbare scholen. Enkel zou ik willen dat bij ons de verdoken selectie die daar bestaat, expliciet gemaakt wordt. Zo weet een leerling tenminste waarvoor hij faalt. Hij moet daarna nog altijd iets kunnen doen dat complementair is.

LERNOUT Het sociale onrecht dat er nu is, heeft niet te maken met de universi-

teiten, maar met de middelbare scholen. Daar moet men heel dringend iets aan doen.

NAUDTS Daar moet iets aan gebeuren! De selectie moet gewoon explicieter. Dat is een verantwoordelijkheid van de minister van onderwijs.

LERNOUT En die houdt zich met totaal andere dingen bezig, zoals de wedde van haar leerkrachten.

DWARS Ter afronding: hoe ziet u de toekomst van ons onderwijs?

LERNOUT Zwart. Ik zie het zwart in.

NAUDTS Ja? Ik zie het eerder rooskleurig.

LERNOUT Je kan niet contrastiever werken dan ons naast elkaar te zetten.

DWARS Wat kunnen we er nog aan doen?

LERNOUT De regering laten vallen. Ach

nee, het is al te laat. Het is in heel Vlaanderen te laat. Ik ben niet specifiek tegen het structuurdecreet, maar tegen de implicaties ervan. Bijvoorbeeld de uitstroom na drie jaar zal een sociale ongelijkheid stimuleren: goede studenten die het thuis niet breed hebben, zullen binnenkort eerder stoppen en gaan werken, omdat ze een waardevol diploma hebben.

DWARS Ik dank u voor dit gesprek.

NAUDTS U bent ook bedankt.

LERNOUT We zijn blij dat we het eens tegen iemand kunnen vertellen.

DWARS Wordt er niet geluisterd?

LERNOUT Och meneer, ik mag bij mij thuis in ieder geval niet meer over BaMa beginnen.

Jan Adriaenssens, Ewald Peters
foto's AMOZ

Home sweet home

Een zwerftocht langs de UA-peda's

"Gij zit op de peda ofwa?? Goe zot!!"

"Eej, da valt goe mee zenne, wij hebben meer dan ge denkt en 't is nog plezant ook!"

Klinkt dit jullie bekend in de oren? Het is een vaak gehoord gesprek tussen studenten die wel en niet op de peda zitten. Misschien is het nu eens tijd om deze vooroordelen uit de wereld te helpen. We trokken op pad en inspecteerden de drie peda's van de Universiteit Antwerpen en wat wij daar zagen, overtrof onze verwachtingen.

Het home van de UIA levert alleen maar gelukkige mensen af.

foto Kelly Dorekens

We spraken met Tamara en Rigo van het RUCA home, Els op de UFSIA en als laatste met Veerle en Sandy van de UIA peda.

Hun antwoord op de vraag waarom ze op de peda zitten, was opvallend gelijklopend. Ze waren het alle vijf eens dat de peda de ideale plaats is om nieuwe vrienden te leren kennen en verder sociale contacten uit te bouwen met mensen van verschillende studierichtingen. Misschien zelfs meer dan op een gewoon kot, wordt aandacht besteed aan een echte groepsband. In de peda van de UFSIA en RUCA hebben ze hiervoor een heuse studentenclub opgericht, respectievelijk PTP en Campinaria, hoofdzakelijk bedoeld voor bewoners van de peda maar ook voor gewone kotstudenten. Ook op de UIA zorgt de homeraad door het organiseren van verschillende soorten activiteiten voor voldoende ontspanningsmogelijkheden naast het studeren.

Feestje bouwen

Toch wil dit niet zeggen dat de peda enkel dient om feestjes te bouwen (wat natuurlijk net als op een gewoon kot wel eens gebeurt, vooral dan in de oktobermaand,

maar hoe zou je zelf zijn), in tegenstelling tot wat vele denken blijkt dat de peda ook rustig kan zijn. Je moet natuurlijk beseffen dat je met velen in een gebouw altijd wel iets hoort, maar respect voor elkaars rust kan wonderen doen! Voeg hierbij de comfortabele kamers, gratis internetaansluiting en de nabijheid van alle universitaire faciliteiten (bibliotheken, studielandschappen,...) en je hebt de ideale plaats om te studeren.

Eigen keuken

Ook verhongeren zul je nooit doen op de peda: naast een eigen keuken per gang of verdieping (afhankelijk van de verschillende peda's), kunnen de bewoners, net als jij en ik, warm eten in de restaurants van de UA aan zeer studentvriendelijke prijzen. De bewoners van de peda op het RUCA krijgen zelfs ontbijt aangeboden (zonder toeslag!), met op dinsdag en donderdag een 'specialleke'. Toch hebben we vastgesteld dat die eigen keuken een relatief begrip is, tot grote spijt van de pedastudenten die graag eens lekker koken; op de UFSIA gaat de keuken om 22u onherroepelijk dicht, op het RUCA moet je de keuken delen met je ongeveer 30 andere ganggenoten,...

De nadelen van een kamer op een peda (hier de UFSIA) wegen niet op tegen de voordelen. Jaloerse blikken komen er dan ook spontaan uit de gang.

foto Kelly Dorekens

Avondklok

Met het verdwijnen van de avondklok op de UFSIA (waar men voordien om 1u 's nachts binnen moest zijn), verdwijnt ook het laatste cliché dat de peda een gevangenis is. Het systeem met een elektronisch toegangskaartje bracht hier de oplossing. Dit werd al geruime tijd gebruikt op RUCA en ook een gewone sleutel op de UIA geeft de student iets meer vrijheid op zijn nachtelijke avonturen. Enkel de aanwezigheid van een permanente verantwoordelijke (op de UFSIA en de UIA)

kan roet in het eten gooien. Op RUCA is van nachtelijke bewaking geen sprake, maar er is wel een vertrouwenspersoon die praktisch dag en nacht paraat staat om de studenten met raad en daad bij te staan. De enige beperking blijft dat studenten tijdens de grote vakantie verplicht zijn het pand, of alvast hun eigen kamer te ontruimen.

Prijs, kwaliteit, pedabar!

Misschien is wel een van de belangrijkste redenen voor waarom men voor de peda

Aan de poster linksboven te zien, betreft het hier hoogstwaarschijnlijk het RUCA-kot van de mannelijke kant van dit koppel.

foto Kelly Dorekens

kiest, zijn prijs kwaliteit verhouding. De prijzen die men voor een kamer betaalt, zijn afhankelijk van de verschillende campussen. Maar je kan wel zeggen dat je in een particulier kot meer betaalt voor een kamer die alle voordelen biedt die de peda ook heeft (vergeet niet dat je naast internet ook over een tv-zaal, een ontspanningsruimte en al dan niet een pedabar beschikt!).

Je mag dan ook stellen dat de studenten die wij hebben gesproken 'vrijwillig' voor

de peda kiezen en zichzelf deze keuze niet beklagen! Wel moet je beseffen dat aan alles nadelen zijn, zo ook aan de peda, maar deze wegen niet op tegen de talloze voordelen!

We willen ook alle studenten bedanken die meewerkten aan dit artikel en hen veel succes wensen in het komende academiejaar!

Els Lenaerts, Veerle Van Poucke

‘Les vers verts’ van de groene campus

Na een klein misverstand (sorry ‘mannen van de liften’) en een daaropvolgend fiets-tochtje langs de paden van het UIA heb ik dan toch ‘de mannen’ gevonden die ik zocht: groener dan groen, de mannen van de tuindienst.

De tuindienst van de UIA bestaat uit 90 enthousiaste groene vingers. De trotse bezitster van 10 daarvan, meer bepaald Karin van Emelen, de enige vrouw in de groep en tevens hoofd van de dienst (zie ik daar een glimlach verschijnen

op het gelaat van menig feministe), was zo vriendelijk mij te woord te staan.

Hoewel één derde van de groene vingers zich wekelijks bezondigt aan een pintje in het Kaf, wordt er wel degelijk gewerkt bij de dienst. Zo valt zowel het algemeen tuinonderhoud als het onderhoud van het bos en ook het graaf- en snoeiwerk onder hun bevoegdheid. En wie denkt u dat er ver-

Er wordt wel degelijk gewerkt bij de dienst.

Dat Karin, hoofd van de tuindienst, ooit nog op een centerfold zou verschijnen, had ze waarschijnlijk nooit vermoed. Ongetwijfeld net zomin als de mannen in haar ploeg.

Links en onderaan: schaftijd in de thuisbasis.

antwoordelijk is voor het proper houden van de campus? Inderdaad, de tuindienst. En wie helpt de technische dienst als die een 'buiten-probleem' hebben? Wederom de tuindienst... Gedurende de koude, gure winterdagen die België rijk is, komt er bovenop deze algemene taak het sneeuw- en ijzelvrij maken van de parkings van de UIA.

Na het vergaren van deze algemene informatie drong nog één vraag zich op. Ooit al problemen gehad met het academisch personeel en/ of studenten? Hierop volgt een snelle 'ja' inclusief een korte verduidelijking. Het grootste probleem blijkt te zijn dat zowel de studenten als het academisch personeel de laatste jaren slordiger worden

wat 'vuil en rommel' betreft. Een bijkomend probleem is het sluijkstorten. Maar er is ook een positieve evolutie merkbaar: het opruimen van het afval na fuiven of na een doop is verbeterd.

“De tuindienst wordt achteruitgeduwd.”

Nog iets toe te voegen, Karin? 'De tuindienst wordt achteruitgeduwd. Ik werk hier al 13-14 jaar en er zit geen evolutie in.' Het verkrijgen van middelen blijkt namelijk niet zo eenvoudig te zijn voor het groene personeel...

*Ann Franssen
foto's AMOZ*

Vanaf heden zijn ze geen onbekenden meer voor u, de groenbewuste lezer. Hoewel ze niet altijd in deze volgorde zullen staan, herkent u hen hier van links naar rechts als Karin, Herman, Peter, Patrick, Orhan, Frans, Jef en Eddy.

Randstad - dossier 01

Busje komt zo

Vanaf heden in uw maandblad: de glorie van Antwerpen. Een lofzang op haar grootste, stoutste en duurste dromen. De Lode, Bob en Leona'tje, ze wilden zo graag... maar 't Stad is een boerengat gebleven. Dromen zijn bedrog.

Er liepen twee sinjoren, zomaar over 't straat. Toen vroeg de één: "Seg, wete gâ missching oe loat, oe loat komd'ier de bus?" Toen zei die ander dus: "Bus? 't Is langk geleeje da kik ier nog een bus gezing hem."

Dierbare stadsgenoten, schrijnend is het, hoe onze Metropool het verdwijnen der paardentram heeft opgevangen. Nemen wij de motorisch aangedreven bus tot

voorbeeld: niet slechts het aroma dat uw reukorgaan reeds bij het bestijgen overvalt, refereert aan een slachthuis, ook het slootwater tussen de dubbele bevenstering, de door bekrompen schorremorie opengereten en bekladde zitbanken, als tevens de rondslingerende rottende rotzooi, roepen het beeld op van een afgedankte beestenwagen.

Ooit was er een visie

Ook het zich ten dele ondergronds voortzwalpend tramstel, waarop u des avonds na den twaalven – of reeds vroeger, inderdaad – vergeefs staat te wachten, is geen symbool van vooruitgang. Doch, ooit was er een visie.

Ijverige stadsbeambten tekenden ten overvloede plannen ter geldverkwistende ondertunnelingen, die het den Antwerpe-

naar mogelijk moesten maken, zich ten allen tijde snel en waarheen ook te begeven. Den Antwerpenaar en den Albanees hebben zich echter nimmer lustig een weg kunnen pijpen naar de Carnotstraat, den UIA of 't Zuid, ofschoon de laatste steen van veel dezer onderaardse paleizen van openbaar nut reeds meer dan twintig jaren geleden werd gelegd.

Machtsgeile groenen

U ziet het, waarde stadsgenoot, wat rest ons nog behalve den automobiel. Maar ook hier gejammer en geweeklaag. Machtsgeile groenen wensen uw eigenste rijdende vrijheid (sic) buiten de fortengordel (lees: de Ring) te houden. Tegelijk verliest een nieuwe generatie noeste beamtten zich in het almaar verder ondergraven van onze geboortegrond, ditmaal om uw blikken vehikel tussen de fundamenten van de grootste monumenten onzer historie te kunnen stellen:

“De ijzeren noodbrug zal blijven bestaan...”

Groenplaats, Middenstatie, St.-Jansplein. Indien u zich, de wetten der ecologie zonder pardon aan uw laars lappend, toch naar deze obscure verzamelplaatsen wenst te begeven, dient u dezer dagen - het zullen al gauw jaren worden - niet slechts over een 4x4

maar tevens over een stel snelle en klaar-kijkende kijkers te beschikken. Immers, den Boulevard (voor hen die niet in deze grootstad getogen zijn: de Leien) is herschappen tot een verزند rattenreservaat, dat u enkel kan ontwijken indien u het raadsel der mondriaanse pijlen weet te ontrafelen. Zo u daartoe in staat mocht blijken te zijn, verzoeken wij u met aandrang u te onthouden van deelname aan onze puzzelbladzijde.

De hemel zij geprezen dat in deze dagen van opperste nood en verkeerschaos nog één zekerheid overeindblijft: democratie en stadsbeeld vergaan, maar de ijzeren noodbrug zal immer blijven staan.

Mati & Waldo

Op Erasmus naar Italia of naar school gaan in een ander land? Je kan de UA zeker niet vergelijken met de Università in Forlì, een klein stadje bij Bologna.

Wat hier aula's zijn, zouden wij klaslokalen noemen. Met als gevolg dat je hier niet stiekem tijdens de les smsjes kan versturen of je met andere 'nuttige' zaken bezighouden. De lessen beginnen hier wanneer de profer zin in heeft. Dit komt er op neer dat, moest het academisch kwartiertje ook hier gelden, we nooit

les zouden hebben. Maar wat voor de hen geldt, geldt natuurlijk ook voor ons. Heb je zin om wat later te komen of wat vroeger weg te gaan... laat je dan niet tegenhouden.

Sta gewoon recht en verlaat het lokaal. Het is zelfs niet erg als je tegen de prof opbotst. Vind je het tijd dat het pauze is, begin dan niet luidruchtig je spullen in te pakken, doe het eens op de Italiaanse manier en roep gewoon luid (steek je hand zeker niet op!) PAUZE! Hetzelfde geldt

voor slides. Ben je niet klaar met schrijven, roep dan gewoon even. De eerste keer dat je dat meemaakt, kijk je wel vreemd op.

Brief vanop Erasmus

“Elke week een feestje”

Maar Erasmus is eigenlijk veel meer dan naar school gaan in een ander

land. Hier in Forlì is er een organisatie, Koinè, die speciaal voor de Erasmusstudenten vanalles organiseert. Elke week is er wel een Erasmusfeestje. Ook uitstapjes naar verschillende Italiaanse steden staan op het

programma. Volgende week is er zelfs een heuse Erasmusday met 's morgens een ontmoeting met de burgemeester, 's namiddags een traditionele maaltijd en natuurlijk wordt de dag afgesloten met een feestje. Op al die activiteiten ontmoet je andere Erasmussers. De dagen en weken vliegen hier echt voorbij. Erasmus is gewoon iets wat ik iedereen zou aanraden. Trouwens, deze zomervakantie ga ik heel Europa kunnen rondreizen zonder één enkel hotel te boeken!

Kalteen Jaspers

Stemrecht voor migranten?

Dit academiejaar neemt *dwars* een stevige aanloop naar de federale verkiezingen van volgend jaar. Met een wervelende artikelenreeks belichten we in elk van onze nummers een heet hangijzer uit de vaderlandse politiek. Daarbij komen telkens ook kort de Vlaamse politieke partijen aan bod; van iedere partij mag één militante

student(e) uit het Antwerpse zijn/haar visie op de problematiek uiteenzetten. Voor het laatste nummer plannen we een samenkomst met alle betrokkenen, waar vrijuit gediscuteerd kan worden en ruimte is voor kritiek op de politieke tegenstanders. Het eerste onderwerp is het (gemeentelijk) stemrecht voor migranten.

Als men de veelbelovende regeringsverklaring van onze huidige regering er op na leest, stelt men vast dat er minstens één progressief onderwerp aan het lijstje ontbreekt: het migrantenstemrecht. Bij de eerstvolgende verkiezingen zal men zich in de stembureaus geenszins moeten verwachten aan niet-EU migranten.

Het stemrecht voor migranten heet immers 'niet prioritair' voor paars-groen, maar hiervoor werd wel gecompenseerd met de zogenaamde *snel-Belg-wet* (1 maart 2000). Deze wet laat migranten toe snel de Belgische nationaliteit te verwerven (eventueel als tweede), waarmee hen tevens het recht op stemmen te beurt valt. Enkel voor die migranten die hun oorspronkelijke nationaliteit niet willen opgeven, is de strijd nog lang niet gestreden. Zij zijn aangewezen op het migrantenstemrecht om enige

inspraak te verkrijgen in het federale of lokale bestuur. Vooral op het vlak van het gemeentelijk bestuur lijkt deze wet de inburgering van niet-genaturaliseerde migranten eventueel te kunnen bespoedigen. Het gemeentelijk migrantenstemrecht brengt hen zeker dichterbij de regeling van alledaagse dingen in de eigen woonplaats. Maar dit recht is ook onlosmakelijk verbonden met een belangrijke plicht, namelijk de wil tot integratie, één van de schaarse criteria van de verder vrij soepele snel-Belg-wet.

Een stugge njet

Alhoewel niet prioritair, heeft dit thema al heel wat stof doen opwaaien in de Wetstraat. Eigenlijk is het enkel de VLD die binnen de bonte coalitie de niet-prioriteit van het onderwerp staande houdt. Wat echter niet prioritair is, kan dat wel worden, zo dachten de groe-

“Het stemrecht voor migranten heet immers ‘niet prioritair’ voor paars-groen.”

nen. Zij kwamen reeds snel na het aantreden van het paars-groene kabinet met een wetsontwerp voor migrantenstemrecht, dat op een stugge njet stuitte in het liberale kamp. Daarop dreigde Agalev-voorman Jos Gysels ermee de terugtrekking van de ministers van zijn partij uit de regering te bevelen. Het bleef echter bij een loos dreigement.

Stoere taal?

SP.a voorzitter Patrick Janssens verklaarde op zijn beurt dat hij na de verkiezingen van 2003 niet meer in een regering zou stappen die tegen de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 het stemrecht voor migranten niet zou hebben ingevoerd – de toekomst zal uitwijzen of dit meer dan stoere taal alleen was. Voorts konden enkele gelijkemansbetogingen en een vurig pleidooi van een migrant voor de bevoegde senaatscommissie het tij in

deze discussie niet keren. Ook in maart van dit jaar werd in de Kamer weer een klein vaudeville opgevoerd rond het al dan niet invoeren van het migrantenstemrecht. De VLD hielt het been stijf en de voorstanders bleven weerom in de kou staan.

Misschien zou het zinvol zijn, moest het volk de kans krijgen zich over deze maatschappelijke hernieuwing uit te spreken in een volksraadpleging. U begrijpt wellicht dat een dergelijk initiatief ver boven de mogelijkheden van dit studentenblad ligt, dus hielden we het voorlopig bij de mening van enkele mondige militante studenten.

(tov, kdp)

Nodr: Bij SP.a en Vlaams Blok ging niemand in op onze uitnodiging om een bijdrage aan dit artikel te leveren.

“Het is niet voor niets dat op het lokale niveau wetenschappers eerder spreken van buurtstemrecht dan van migrantenstemrecht.”

“**R**eeds sinds haar ontstaan beschouwt Agalev het stemrecht voor migranten als een fundamenteel democratisch recht, totaal onafhankelijk van de nationaliteit. Iedereen die in ons land verblijft – en dus hier woont, werkt, belastingen betaalt en vaak schoolgaande kinderen heeft – heeft het recht om politiek vertegenwoordigd te worden.

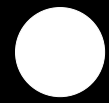
Vooraf op het lokale niveau is de participatie van alle inwoners onontbeerlijk. Gemeentebesturen dienen immers met alle inwoners rekening te houden. Het kan niet dat buurten achtergesteld worden en verloederd raken enkel en alleen omdat er geen stemmen te rapen vallen. Het is niet voor niets dat op het lokale niveau wetenschappers eerder spreken van buurtstemrecht dan van migrantenstemrecht.

Het verlenen van stemrecht aan alle inwoners van dit land is ook van fundamenteel belang voor een goed minderhedenbeleid. Integratie moet van twee kanten komen en betekent dus ook dat men minder-

heden ernstig neemt en de kans geeft om ook politiek te participeren in onze samenleving. Ervaringen uit landen waar het migrantenstemrecht reeds lang is ingevoerd tonen aan dat dit de goede verstandhouding tussen autochtonen en allochtonen bevordert heeft.

Dat stemrecht wordt gebonden aan nationaliteit is overigens niet meer van deze tijd. Dit leek misschien evident in de vorige eeuw waarin nationalisme tot een ware religie werd verheven – met alle gevolgen van dien – maar in een tijd waar mensen mondiaal mobiel zijn en – om het clichématig uit te drukken – de wereld meer en meer een dorp wordt, doet het er toch niet meer toe welke kleur iemands identiteitskaart heeft om te bepalen of die al dan niet mag deelnemen aan het lokale politieke leven. Laat ons dan ook uiteindelijk eens die nationaliteitsvereiste vallen en stemrecht verlenen aan alle burgers van dit land.”

*Ewoud Roes
Jong Agalev*

“Nieuwkomers en oude rotten moeten wel bereid zijn om samen te leven, in wederzijds respect.”

“**I**n onze huidige samenleving leven culturele en etnische gemeenschappen volledig naast elkaar. Natuurlijk leidt zoiets tot wederzijds onbegrip en frustratie. Een echt verbonden multiculturele samenleving is daarentegen een enorme verrijking. Elke mens heeft talenten, elke cultuur zijn eigenheid en waarde.

Nieuwkomers en oude rotten moeten wel bereid zijn samen te leven, in wederzijds respect. Jonge christendemocraten zien daarbij 2 belangrijke aandachtspunten. Allereerst moeten alle vormen van discriminatie worden tegengegaan, moeten taal- en leerachterstanden bij sommige allochtone kinderen weggevoerd worden en moet informatie over de organisatie van de samenleving (hoe zit het schoolsysteem in elkaar, waar moet ik zijn voor rechtshulp) beter doorstromen.

Verder is integratie een sleutelwoord en de hefboom tot participatie. Dit willen we bereiken via 3 wegen: ten eerste moet er werk gemaakt worden van voldoende en betaalbare taal- en integratiecursussen. Ten tweede vragen wij de versterving van de snel-Belg-wet. Men heeft het recht Belg te worden, wanneer men 5 jaar onafgebroken en legaal in ons land verblijft, wanneer men geen crimineel verleden heeft en moeite doet om ten minste 1 van de landstalen te leren.

En ten derde kan elke niet-europeaan die aan de bovenstaande voorwaarden voldoet mee stemmen bij de gemeentelijke en provincieraadsverkiezingen.”

*Caroline Deiteren
JONG-cd&v
Rechten, UIA*

“Men moet tevens ophouden met het knuffelbeleid jegens allochtonen en hen aansporen om volwaardige burgers te worden in de Vlaamse samenleving.”

“Als er vandaag soms problemen zijn met allochtonen, is dit enerzijds te wijten aan de migratiepolitiek van het verleden (toen men mensen naar hier haalde om tekorten op de arbeidsmarkt aan te vullen) en anderzijds aan het feit dat er lange tijd van een inburgeringsbeleid geen sprake was. Daarom is het oneerlijk te stellen dat bestaande problemen kunnen opgelost worden door allochtonen, die dikwijls hier geboren zijn, “terug te sturen”. Maar men moet tevens ophouden met het knuffelbeleid jegens allochtonen en hen aansporen om volwaardige burgers te worden in de Vlaamse samenleving.

Daarom stelt N-VA een inburgeringstraject voor, waarbij een legaal inwijkeling eerst een tijdelijke verblijfsvergunning krijgt. Als hij zich inburgert (waarbij hem de taal wordt aangeleerd, evenals de hier geldende zeden en gewoonten) en geen correctionele veroordeling oploopt, krijgt hij na vijf jaar een permanente

verblijfsvergunning. Op dat moment kan de inwijkeling ook lokaal stemrecht aanvragen, dit om verdere inburgering in zijn plaatselijke leefomgeving aan te moedigen.

Na tien jaar verblijf zonder correctionele veroordeling, kan ten slotte op eenvoudige wijze de nationaliteit verkregen worden. Dit geldt als sluitstuk van het hele inburgeringstraject en geeft uiteraard stemrecht op nationaal en Europees niveau. Voor N-VA is het dus duidelijk: geen inburgering, geen stemrecht.”

*Geert Antonio
Voorzitter Ronduit N-VA!
Arrondissement Antwerpen*

“Het is mijns inziens immers belangrijker voor migranten om stemrecht te verkrijgen dan om eenvoudig Belg te kunnen worden.”

“Migrantenstemrecht is één van die onderwerpen waar iedereen wel een mening over heeft, de ene al wat genuanceerder dan de andere. Ook binnen de (Jong-)VLD bestaat er grote onenigheid over wat nu wel en niet kan. Mijn mening is dat migrantenstemrecht een goede zaak is omwille van het principe ‘no taxation without representation’.

Er is echter één voorwaarde: de verstrenging van de snel-Belg-wet. Met de huidige gang van zaken is het voor immigranten zo eenvoudig Belg te worden dat het bijna van onwil getuigt het niet te doen. Dit belonen door alsnog stemrecht te geven is een compleet verkeerd signaal.

Zo snel mogelijk de voorwaarden om Belg te worden verstrengen dus (bv. koppelen aan een inburgeringstest) en dan pas het migrantenstemrecht invoeren. Het is mijns inziens immers belangrijker voor migranten om stemrecht te verkrijgen dan om eenvoudig Belg te

kunnen worden. De reden daarvoor is dat partijen traditioneel niets doen voor mensen die niet tot hun kiezerspubliek behoren, waardoor een hele groep van mensen niet alleen uitgesloten wordt van het democratische besluitvormingsproces, maar ook nog eens genegeerd wordt. Temeer vermits het niet populair is maatregelen ten voordele van migranten te treffen.

Neem daar nog bij dat die mensen die op ons grondgebied gevestigd zijn, maar niet mogen stemmen meestal geconcentreerd wonen in bepaalde wijken en buurten en meteen is één van de oorzaken van de zgn. ‘probleemwijken’ verklaard. Migrantenstemrecht mag er van mij dus zeker komen, maar... mits een gondige herziening van de snel-Belg wet.”

*Bart Laureys
Jong-VLD Beveren
Rechten, UIA*

DAT al Nep IS

Het is regelrecht onwaar dat onze minister van buitenlandse zaken kampt met gezondheidsproblemen en dat hij naar aanleiding daarvan op zijn bakkes zou zijn gegaan op de Europese top te IJsland. De eigenlijke reden van deze schwalbe was dat Joska Fisher hem in een recordtijd schaak had weten te zetten.

Michelleke had een blauwtje gelopen met het relatiegeschenk dat hij van FN in grote hoeveelheden had gekregen en met liberale vrijgevigheid had doorgespeeld aan zijn Europese collega's. Het schaakspel is net als oorlog een kwestie van tactiek: met minimi zetten, maximi slachtoffers. Die mof had in een offensief dat deed denken aan de Blitzkrieg 2 maoïstische paarden en een democratisch verkozen koningin geneutraliseerd. De nakende vernedering werkte dusdanig op Louis' zenuwen dat hij herviel in slechte gewoontes; met name het roken van groene Michel. Wan-

neer duidelijk werd dat dit hem evenmin een moment van zinsverbijstering opbrengen, zocht hij zijn heil in het inroepen van gezondheidsproblemen om de match te kunnen staken. Om dit scenario geloofwaardig te laten overkomen, opteerde hij voor een ostentatieve buiklanding tijdens de foto-shoot.

Dankzij zijn sterke persoonlijkheid kon hij zich snel over dit morele verlies heen zetten, de Friandieses à Nicotine kon hij echter niet laten. Zo kwam het dus dat op de eerstvolgende ministerraad de prui-

van Magda Aelvoet zich de volgende opmerking liet ontvallen: Zeg Louis, die groene Michel moet er wel heel groen uit hebben gezien, zelfs Jeltsin is met zijn clowneske neus nooit zo hard tegen de grond gegaan. Het hilarisch gelach dat hierop volgde, versterkte enkel de wraakgevoelens waarvan de kiemen reeds over zijn ganse lijf en leden uitgezaaid waren. De ecologische kanker die hem teisterde, kon enkel worden bestreden met het vloeien van andijvie-kleurig adervocht. De causale verbanden in zijn recente ondergang leidde hem naar de oorzaak

van alle kwaad: het Front Nationale van Herstal, die racistische wapenfabrikant die exclusief pistooltjes maakt voor zwarte kind-soldaatjes. Daar moest iets aan gedaan worden. Gewapend met het idee dat de fond van zijn coup de force eveneens bij dit Waalse schietkram moest liggen, begon hij als een gepluimde broedkip, met een wraakzuchtige ei in de aars, de rode loper uit te rollen voor de aftocht van de weldra schaakmatte Magda.

Zoals is gebleken had ze er inderdaad beter aan gedaan zich bezig te houden met het welzijn en de gezondheid van haar eigen populatie pionnen, in plaats van die van een groot uitgevallen bergdorp waar de demonische democratie zo crimineel corrupt is dat de megalomane monarch het heft in handen heeft genomen in naam van de economische vrede en de verlangde belangen. Vive la Belgique, Vive l'Europe!

WiMarivoet & T(he)Eddy

Enkel Antwerpen levert sissers **Spannende opening academiejaar**

rector-voorzitter Francis Van Loon (UA)

Ik heb me dit jaar door onze hoofdredacteur laten overhalen om naar de officiële plechtstatige opening van het academiejaar 2002-2003 te gaan. "Daar valt altijd nieuws te rapen!"

Toegegeven, bij de openingen in Leuven, Brussel en Gent in de weken daarvoor was er een zekere ambiance, althans in de pers. KULeuven-rector Oosterlinck maakte er zijn imperialistische plannen bekend tot de academische verovering van Vlaanderen. "Wie niet met ons is, is tegen ons!" was zijn boodschap. Het wekt dan ook geen verbazing dat hij fan is van het Amerikaanse model, maar dan wél met geld van de overheid en zonder de totale onderwijsvrijheid die de instellingen daar hebben. Stel u voor dat Antwerpen z'n goesting zou krijgen. Nee, daar doet ie niet aan mee.

rector Andreas De Leenheer (UG)

De pers vloog gelijk vliegen op een stront: voor confronterende uitspraken moet ge bij de Leuvense rector zijn. Dat kon de rector van de VUB, Benjamin Van Camp, niet laten gebeuren. Als er één universiteit aandacht en vooral studenten nodig

heeft, is het Vlaams Brussel wel. Hij lanceerde het sindsdien uitermate populaire label voor Oosterlinck's Leuven: Harvard aan de Dijle. Optimale spektakelwaarde, die Brusselse opening.

Een week later was het de beurt aan de rector van de Universiteit Gent, Andreas De Leenheer. Ook hij zou in het nieuws komen! Volgens onze Genste perscollega's kreeg "Oosterlinck mot van De Leenheer," maar zo spectaculair blijkt dat ook weer niet geweest te zijn als ge er de eigenlijke speech op naleest. Studenten-

rector André Oosterlinck (KUL)

pers. Tja.

Tot slot was er drie oktober, de opening van de ganse Associatie Antwerpen in de cultuurtempel deSingel. Dáár zou het allemaal eens gezegd worden. Retorische grenzen lagen te wachten om te worden

verlegd, boutades stonden te springen om in de zaal te worden gegooid. En ja hoor! Ja, wat dan?

Hoezo, u hebt niets gelezen over de opening in Antwerpen? Niet verbazingwekkend eigenlijk, het was een bescheiden scheet in een fles. Noch de rector-voorzitter, noch de voorzitter van de Hogeschool Antwerpen, noch de intendant van de Vlaamse opera konden het publiek dan ook maar even boeien. Saai. Punt.

Alleen de studententoespraak was ietwat entertainend (doch dat schrijf ik enkel

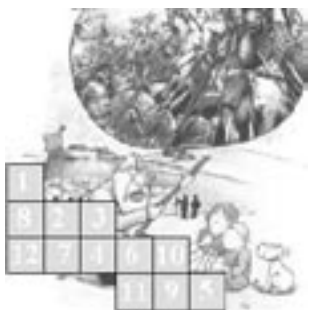
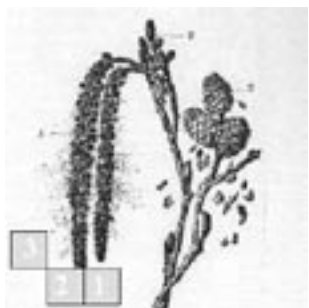
rector Benjamin Van Camp (VUB)

maar omdat het onze hoofdredacteur was die sprak). Vorig jaar bij de opening sprong minister Vanderpoorten tenminste nog onuitgenodigd op het podium, om alle Anwerpse eisen die eerder gesteld waren met de grond gelijk te maken – ge hadt het gezicht van de vier rectoren moeten zien toen. Dit jaar was de minister er niet bij, en de onderwijsreporters ook niet. Die laatsten zaten de opening van het LUC te volgen. Vraag me niet waarom; ik probeer er al een maand vergeefs achter te komen.

Het is te hopen dat wanneer volgend jaar de Universiteit Antwerpen écht van start gaat (nadat RUCA, UFSIA en UIA zijn opgeheven) er iets meer te beleven valt. Of ik doe net zoals de conservatoriumstudenten die 'toevallig' voorbijkwamen op de rijkelijke receptie. Goed gezien kerels, tot in oktober 2003.

(hr)

puzzelplezier *raad je plaatje* mét prijzen

Hoe?

Elke van de negen afbeeldingen bepaalt een woord.

Dit woord past juist in het bijhorende puzzelstukje: vul het woord in, maar doe dit *volgens de cijfertjes!*

De puzzelstukjes passen op hun beurt exact in het vierkantig rooster. Ze vormen daarin een vraag, en het antwoord daarop zoeken wij. (U verwacht toch niet van ons dat we dat zélf gaan oplossen!)

Wedstrijd

Als u daarenboven niet wilt al die moeite, want het is toch even prutsen en knoeien, voor niets is geweest, dan kan u altijd gebruik maken van het wedstrijdelement

van deze pagina. Stuur uw antwoord door naar dwars@ua.ac.be, en als het juist is, komt het in een pot terecht. Daaruit trekt een totaal onschuldige hand een winnaar.

Massa en macht

Vorig academiejaar ontvingen we verduchtd veel oplossingen uit tweede kan natuurkunde. Niets houdt u (van onze kant) tegen om de puzzel in groep te kraken. U moet er wel zien uit te geraken wie er met de uiteindelijke prijs gaat lopen.

Prijzen!

Als prijs halen we deze keer onze bankkaart boven om als het ware cultureel en Antwerps geïnspireerde cheques en bonnen uit onze hoed en mouw te toveren. Voor meer dan 50 euro prijzen, wie had dat gedacht?

Raf Bocklandt

Nvdr: Bezoek ook de quizsite op de url:

<http://surf.to/kwis/>

Daar kan u quizjes oplossen en aanmaken. Amusement verzekerd tijdens springuren en andere doodse momenten.

Boze Tongen

Hoera! Na twee jaar wachten op het laatste deel van Lanoyes trilogie is 'Boze Tongen' eindelijk gepubliceerd! Helaas is dit letterlijk het achterblijver-tje van de drie. Doordat Lanoye veel minder snel van vertelperspectief verandert, verliest het verhaal z'n vaart. De karakters worden karikaturen; hun kleine kantjes worden zó uitvergroot dat het belachelijk wordt: Herman als junk, Bruno als masochist, Elvire als kwijlende en schijtende demente. Bij alle personages slaan de stoppen door, met als jammerlijk gevolg: ongeloofwaardigheid. Ook de verwijzingen naar de actualiteit ("geheel en al toevallig") zijn veel minder subtiel dan in de twee vorige romans: de incidenten rond Sauwens en Dedecker worden haast letterlijk overgenomen. Helaas, te hoge verwachtingen wekken eist zijn tol!

(fc)

c u l t

Van liefde tot haat

Op een rustige zondag dook boven Antwerpen een enorm hart op. Het was geen milieuvriendelijke oplossing voor de beruchte helicopter, maar moest de première aankondigen van een nieuwe musical: 'Romeo en Julia'. U weet wel, dat stuk over haat, liefde en de daaraan gekoppelde familiedrama's. Dit was de grootse, groteske première voor de Vlaamse jetset. Dat bleek al direct toen de ballon door een rukwind werd gegrepen en net niet werd weggeblazen. Buiten wat (ramp)toeristen waren er weinig geïnteresseerden en de ballon werd dan ook gauw neergelaten. BV's uit alle windstreken kwamen naar de musical op hun niveau: "Romeo & Julia, naar het oeuvre van William Shakespeare". Beter geslaagd was een buizenconstructie met lappen: het brandende hart uit de reclame zou echt branden. Dit had voor een heus knaleffect kunnen zorgen doordat de brandblusapparaten dicht genoeg bij het vuur en tussen de gasflessen geplaatst waren. Voel de warmte van de liefde.

(bb)

u u r s

09/11 /01

De Franse producent Alain Brigard vroeg elf regisseurs uit elf landen om een korte film van precies 11' en 9" in elkaar te knutselen over de aanslag op het WTC en de nasleep ervan. Sommige regisseurs lieten niet na hun eigen alternatieve visie op de gebeurtenissen te geven met een vrij controversieel geheel als gevolg. De oekaze vanwege het Amerikaanse establishment om de film uit de bioscopen te weren liet dan ook niet lang op zich wachten. Het meest intrigerende stukje staat op naam van de Egyptenaar Yousef Chahine, die zijn alter ego laat praten met een Amerikaanse soldaat die de dood vond in Beiroet. Samen met hem bezoekt hij de familie van een Palestijn die zichzelf opblies. Ze hebben het samen ook over alle doden die de VS vanaf WOII op hun geweten hebben. Deze bijdrage verschilt wel enigszins van de anderen, want de film is zeker geen anti-Amerikaans pleidooi. Het hoofdthema is veeleer het leed dat uit oorlog en terreur voortkomt.

(tov)

t r o o k j e s

De kleine maar moeilijke vriend

Recent verscheen 'De kleine vriend', het eerste boek van Donna Tartt na haar opmerkelijk debuut. Dat was zo succesvol in de lage landen dat dit boek eerst in een Nederlandse en pas dan in de originele Engelse versie verscheen. De reclamecampagne was ook opvallend. In elk zichzelf respecterend tijdschrift stond een bespreking, naast een slechte foto van de schrijfster: Donna Tartt is zichtbaar ouder geworden en liet zich portretteren op een afstandelijke, bijna tegennatuurlijke manier. Het boek zelf is trouwens veel minder spannend; Tartt speelt al te graag met het geduld van de lezer. Telkens weer wordt de actie onderbroken door een uitwijding over een van de personages, al dan niet sfeerscheppend. Of het nieuwe boek alle lof van het vorige verdient, is dan ook twijfelachtig.

(bb)

Frans-Guyana

Stage lopen in de tropen

dwars-fotograaf en freelance biologiestudent AMOZ werkte enige tijd in de tropen aan zijn licentiethesis. Biologen zien blijkbaar niet op tegen de gepeperde (*) rekening van een kortverblijf in Cayenne, in Frans-Guyana.

AMOZ meent dat de achterkant van elke *dwards* sowieso in het teken van de foto's moet staan, vermits "te veel gezwam daarrond afbreuk doet aan de pure visuele kracht die ervan zou moeten uitgaan."

Of dat de Creolen, nazaten van de slaven die vanuit Afrika naar de Caraïben werden ingevoerd, (links-onder) aanstonds als dusdanig werden herkend. Zij die echter het voorgaande als zelfsprekend beschouwden zullen geenszins moeilijkheden ondervinden bij het plaatsen van de gedroogde bloemen en kruiden verkopende vrouw rechts-onder.

Ach, konden we maar allemaal voor onze thesis naar de "Place des palmistes" (centrum), op 5°NB en 53°OL.

(bw)

Nvdr: (*) vergezocht grapje: peper <-> Cayenne.

Ons hiervan terdege vergewissend en diep overtuigd van de brede culturele achtergrond van de gemiddeld xenofiele UA-student, lijkt enige duiding ten behoeve van niet reguliere dwarslezer ons niet onzinvol.

Men verwacht toch niet dat eenieder zich ooit verdiepte in de smeltkroes culturen die Frans-Guyana bevolken en onmiddellijk de Mongoolse groenteverkopers (links-boven) onderscheidt van de Surinaamse maniokverwerker (rechts-boven).

